

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXIV. ad annum CCCXLVI.

Parisiis, 1644

Decreta Ivlii Papae I. Decem Ivxta Gratianvm Et Ivonem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15072

habuerunt eius clerici iterum eosdem habere volumus. Hoc enim decretum obseruari iubemus, vt restituto Athanasio suæ ecclesiæ, communicatores illius idem habeant officium quod antea possederunt, quo & ipsi se gaudeant prorsus restitutos esse.

His literis a Constantio acceptis itineri sese accinxit : interea magno omnium catholicorum luctu Constantem imperatorem a Magnentio mense Martio anni 350. occidi contigit. Quod cum Ariano lato animo accepissent, Athanasium adhuc in itinere hærentem, quasi per obitum patroni sui interceptus esset, territare conati fuerunt. Constantius vero imperator ista audiens, per literas quas infra subiungemus, illum bono animo esse iubet. Exemplar earum hoc est :

Victor Constantius Augustus Athanasio salutem.

VOTVM meum fuisse vt omnia ex sententia fratri meo Constanti procederent, neque vel tuam conscientiam latet. In quanto autem mœrore fuerim, cum didicissem eum a quibusdam impiis sublatum esse, facile iterum tua prudentia diuinauerit. Ceterum quia nonnulli sunt in hoc luctuoso tempore, qui te terrere satagunt, ideo has literas tuæ firmitudini porrigendas censuimus, quibus tibi auctor sum, vt, quemadmodum episcopum decet, ea quæ ad sacram religionem pertinent, populos doceas, tuisque consuetis precibus vaces, neque vanum rumorem ferentibus credas, quicumque etiam fuerint. In nostro autem animo fixum est, vt secundum nostram voluntatem perpetuo in sede tua episcopus maneat. Diuina prouidentia te plurimis annis conseruet, parens carissime.

DECRETA IULII PAPÆ I. DECEM
IUXTA GRATIANVM ET IVONEM.

PRIMUM.

*Turpe lucrum sequitur qui minus emit vt plus vendat,
vel quid sit usura.*

14. q. 4.
Quicum-
que tēpote.

QVICVMQVE tempore messis vel vindemiæ non necessitate, sed propter cupiditatem comparat annonam

nam vel vinum, verbi gratia, de duobus nummis comparat modium vnum, & seruat vsquedum venundetur denariis quatuor aut sex, aut amplius, hoc turpe lucrum dicimus.

Et in decr. Iuo. lib. 3.

SECUNDVM.

Reus est animarum presbyter, qui penitentiam morientibus abnegat.

Si presbyter penitentiam morientibus abnegauerit, reus erit animarum, quia Dominus dicit: *Quicumque die conuersus fuerit peccator ad penitentiam, vita viuet, & non morietur.* Vera enim confessio in vltimo tempore esse potest, quia Dominus non solum temporis, sed etiam cordis inspector est: sicut latro, vnius momenti penitentia, meruit esse in paradiso in hora vltimæ confessionis.

26. q. 6. Si

presbyter

penitentiam.

Ezech. 18.

Luc. 23.

TERTIVM.

Post mortem alicuius nullus de eius consanguinitate sponsam accipiat.

Si quis desponsauerit vxorem, vel subarrauerit, & siue praueniente die mortis, siue irruentibus aliis causis, minime eam cognouerit, neque eius superstes frater, neque vllus de consanguinitate eius, eamdem sibi tollat in vxorem vlllo vnquam tempore.

29. q. 2. Si

quis desponsauerit.

QUARTVM.

Licet seruo matrimonia contrahere.

Omnibus nobis vnus est Pater in cælis, & vnusquisque diues, pauper, seruus, & liber, æqualiter pro se, & pro animabus eorum rationem reddituri * sumus. Quapropter omnes, cuiuscumque conditionis sint, vnã legem (quantum pertinet ad Deum) habere non dubitamus. Si autem omnes vnã legem habent, ergo sicut ingenuus dimitti non potest, sic nec seruus semel coniugio copulatus vltius dimitti poterit.

Math. 23.

29. q. 2.

Omnibus nobis vnus.

* sunt.

35. q. 2. & 3.
Nullum in
vstroque.
Et in decr.
Iuo. lib. 7.
sub titulo
Aurelia-
nenfis Con-
cilii, Can. 10

Ex propinquitate sui sanguinis vel vxoris, vsque in septimum gradum, nullus ducat vxorem.

Nullum in vstroque sexu permittimus ex propinquitate sui sanguinis vel vxoris, vsque in septimum generis gradum, vxorem ducere, vel incesti macula copulari. Præterea quoque illud adiecimus, quoniam sicut non licet cuiquam Christiano de sua consanguinitate, sic etiam nec licet de consanguinitate vxoris suæ coniugem ducere propter carnis vnitatem.

SEXTVM.

De consec.
distinct. 1.
De fabri-
ca vero.

Ecclesia semel Deo consecrata quando est iterum consecranda.

De fabrica vero cuiuslibet ecclesiæ, si diruta fuerit, instauranda, & si in eo loco consecrationis solennitas debeat iterari, in quo sanctuaria non fuerint, nihil iudicamus officere, si per eam minime iactetur aqua exorcizata, quia in consecratione cuiuslibet ecclesiæ, in qua Spiritus sancti arra non ponitur, celebritatem scimus tantum esse Missarum. Et ideo, si qua sanctorum basilica a fundamentis fuerit innouata sine altaris motione, sine aliqua dubitatione, cum in ea fuerit Missarum solennitas celebrata, totius consecratio sanctificationis implebitur. Si vero sanctuaria quæ habebant ablata sunt, rursus eorum depositione, & Missarum solennitate, reuerentiâ sanctificationis accipiat.

SEPTIMVM.

De his qui sacrificando varie errabant.

De consec.
distinct. 1.
Cum om-
ne. Et in
decr. Iuo.
lib. 1.

Cum omne crimen atque peccatum oblati Deo sacrificiis deleatur, quid de cetero pro expiatione delictorum Domino dabitur, quando in ipsa sacrificii oblatione erratur? Audiuius enim quosdam schismatica ambitione detentos, contra diuinos ordines & apostolicas institutiones lac pro vino in diuinis sacrificiis dedicare; alios quoque intinctam eucharistiam populis pro complemento communionis porrigere; quosdam etiam expressum vinum in sacramento Domini calicis offerre; alios vero pannum lineum musto intinctum per totum annum reseruare, & in tempore sacrificii partem eius aqua lauare, & sic offerre; quod quam sit euangelicæ & apostolicæ doctrinæ contrarium, & consuetudini ecclesiasticæ

aduersum, non difficile ab ipso fonte veritatis probatur, a quo ordinata ipsa sacramentorum mysteria processerunt. Cum enim Magister veritatis verum salutis nostræ sacrificium suis commendaret discipulis, * nulli lac, sed panem tantum & calicem sub hoc sacramento cognoscimus dedisse. Legitur enim in euangelica veritate:

* non illis

* in sacrificio

Accepit Iesus panem & calicem, & benedicens dedit discipulis suis. Math. 26.

Cesset ergo lac * sacrificando offerri, quia manifestum & euidens exemplum veritatis euangelicæ illuxit, quod præter panem & vinum aliud offerri non liceat. Illud vero, quod pro complemento communionis intinctam tradunt eucharistiam populis, nec hoc prolatum ex euangelio testimonium receperunt, vbi apostolis corpus suum commendauit & sanguinem. Seorsum enim panis, & seorsum calicis commendatio memoratur. Nam intinctum panem aliis Christum præbuisse non legimus, excepto illo tantum discipulo, quem intincta buccella Magistri proditorem ostenderet, non quæ sacramenti huius institutionem signaret. Nam quod de expresso botro, id est, de vuarum granis populis communicatur, valde est omnino confusum; sed, si necesse sit, botrus in calice comprimatur, & aqua misceatur: quia calix dominicus, iuxta Canonum præcepta, vino & aqua permixtus debet offerri, quia videmus populum in aqua intelligi, in vino vero ostendi sanguinem Christi. Ergo cum in calice vino aqua miscetur, Christo populus adunatur, & credentium plebs ei in quem credit copulatur & iungitur; quæ copulatio & coniunctio aquæ & vini sic miscetur in calice Domini, vt mixtio illa non possit separari. Nam si vinum tantum quis offerat, sanguis Christi incipit esse sine nobis; si vero aqua sit sola, plebs incipit esse sine Christo. Ergo quando botrus solus offertur, in quo vini * efficacia tantum designatur, salutis nostræ sacramentum negligitur, quod aqua significatur. Non enim potest calix Domini esse aqua sola, aut vinum solum, nisi vtrumque misceatur. Et ideo, quia iam ex hoc plurima & multiplex maiorum manauit sententia, omnis deinceps talis error atque præsumptio cessare debet, ne peruersorum & inordinata compago statum veritatis eneruet. Et ideo nulli deinceps erit licitum aliud in

* efficacia

Concil. Tom. 2.

Hhhh ij

sacrificiis diuinis offerre, nisi iuxta antiquorum sententiam Conciliorum, panem tantum & calicem vino & aqua permixtum. De cetero aliter quam præceptum est faciens, tamdiu a sacrificando cessabit, quamdiu legitima pœnitentiæ satisfactione correctus, ad gradus sui officium redeat quod amisit.

OCTAVVM.

Ex decreto Iuonis Carnotensis desumptum.

Quid sit ecclesia.

Ecclesia Græcum nomen est quod in Latinum vertitur conuocatio, * propter quod ad se omnes vocet. Catholica (id est vniuersalis) ideo dicitur, quia per vniuersum mundum est constituta. Vel quoniam catholica, hoc est generalis, in eadem doctrina est ad instructionem.

In decret.
Iuo. lib. 1.

* pro-
pterea
quod

NONVM.

Ex eodem.

De illis qui ecclesias incenderunt.

Si quis ecclesiam comburit, quindecim annos pœniteat, & eam sedule restituat, & precium pauperibus distribuat.

In decret.
Iuo. lib. 6.

DECIMVM.

Ex eodem.

Libertam domino legitime nubere posse.

Si quis ancillam suam libertate donauerit, & in matrimonio sibi sociauerit, dubitabatur apud quosdam, vtrum huiusmodi nuptiæ legitimæ esse videantur, an non. Nos itaque vetustam ambiguitatem decidentem, talia connubia legitima esse censuimus. Si enim ex affectu fiunt omnes nuptiæ, & nihil impium & legibus contrarium in tali copulatione fieri potest, quare prædictas nuptias inhibendas existimaremus?

In decret.
Iuo. lib. 6.